

Nur Üstüne

– Mustafa IŞIK · 09 Ağustos 2011

NUR ÜSTÜNE

Bir kandil gecesi gittiğim mahalle mescidinin imamı, ezandan sonra 40 dakika boyunca, bildiği bütün duaları etti. - “Allah, okuduğumuz Kuran’ları kabrimizde nur etsin” cümlesi dikkatimi çekti. Düşündüm. Anlamadan okuduğumuz / dinlediğimiz Kur’an kabrimizi nasıl aydınlatacaktı? Dünyada, dünyalılara “rehber” olarak gönderilen Kur’an, niçin kabirde faaliyete geçecekti?

Nitekim Yüce Allah’ın Rasulüne, “Dirileri uyarman için...” buyurarak gönderdiği Kuran’ı -özelde Yasin’i (70)- biz hocalar, ölülerin Yasin’i yapmadık mı?

Ertesi gün, ikindi namazından sonra “Okuduğumuz Kur’an dünyada önümüzü aydınlatsın” düşüncesiyle, oturdum. Nur kelimesine takıldığım için, Nur Suresi’ni okudum. 40 yıllık ilahiyatçyım ama yine de Kuran’ı tercümesiyle birlikte okurum.

Öncelikle bu sure, apaçık ayetleri farz; yani Allah’ın emri olan bir sureydi. Zina eden erkek ve kadına 100 sopa vurun, acımayın; “ibret-i âlem olsun” diyordu. (1) Ahiret cezası daha başka, başka yerde. Midesi pis olan bu tipleri, evlenme konu olduğunda, birbirine layık görüyordu.(2) Namuslu insanlara zina iftirası atanlar (piç, orospu gibi) isbatlayamazlarsa, 80 sopa vurun diyordu. Toplumdaki kredilerini de (şahitlik yapamamak gibi) bitiriyordu.(13) Hz. Aişe’ye yapılan iftirayı da “tarihi arka-plan” olarak veriyordu.

Bunları bir müftüden duydunuz mu?

Başkasının evine girmek için (üç defa zile basarak) izin istenmesini; cevap yoksa -evde olsalar da- dönülmesini söylüyordu. (17–23) Kırılmadan, küsmeden. “Müsait olmasa da” gireceksek, niye izin istiyoruz ki?! Öncelikle erkeklerin, sonra da kadınların gözlerini haramdan korumalarını istiyordu. Bakan ve baktıran arz-taleple ilgili olduğundan; vücutlarından gösterebilecekleri yeri ve kimseleri “tek tek” belirtiyordu.(29–31) Bir düzine: mahrem olanlar ve olmayanlar... “Bekârları evlendirin” diyordu.(32) Rasul (s.a.s) de “Evlenen dininin yarısını tamamlamış olur” buyurur. Bunları bir vaizden dinlediniz mi?

“Her şey topraktan yaratıldı” biliriz ama orada “Her şeyi sudan yarattık” diyordu. (45) Acaba bir çelişki mi vardı? Aile-ev içinde, ana/babalarının yatak odalarına girerken, ergenliğe ulaşmamış çocukların bile, üç vakitte izin istemelerini emrediyordu. Bize ise her vakitte. Aile içi sapıklıkların kaynağını ne sanıyorsunuz? Kendi evimize girerken bile selam vermemiz söyleniyordu. (61) Evde kimse olmadığını bilsek de. Çünkü yalnız değiliz. Allah’a (buyruklarına) ve Elçi’sine (hadis ve sünnete) uymamız isteniyordu. (51–54) Elçilerin bir duyurma bir de gösterme (ustalık) görevleri vardır. Yukarda “zile üç kere basma” geçmişti. O da ustanın emri. Evlerinde rahatça yiyip-içebileceğimiz kimseler açıklanıyordu. Ve de topluca ya da tek tek yemek yemenin serbest olduğu.(61) Bunları hiç hocalardan duydunuz mu?

10 sayfalık, 64 ayetlik bu sure Medine’de gelmişti. Tekerleğin tümseği aştığı günlerde. Güneşin hayat kaynağı olduğu gibi bu Sure de nurdu. Nur’un nuru...(35) Yaşarken önümüzü aydınlatması için.

Allah Rasulünün (s.a.s.) yaptığı dualardan biri de “Kabul olmayacak duadan Allah’a sığınmak’tır. Dünyada karanlıkta oturur; kabirde aydınlık istersek, “nah” buluruz.

Müftüler, vaizler, imamlar yani hocalar “dinde ruhbanlık yoktur” (hadis) derler. Ama Kuran’la Müslüman

arasına bariyerler koyarak “avukat” olmak isterler. Hani aracı yoktu?!

Sanki kendimizi kurtardık?!. Bilenlerin hesabı daha zor da.

Kur’an, özelde Araplara anladıkları dilde, genelde herkese inmiştir. Anladıkları dilde...

Bu yüzden oturup bu sureyi okudum ve anladıklarımı sizinle paylaşmak istedim. Anlamadan okusam ne diyebilirdim?!

Kuran’la insan arasında “engel” olmamak için.